

Ignacy Bokwa

Życiorys naukowy ks. profesora Józefa Krasińskiego

Studia Theologica Varsaviensia 39/1, 11-14

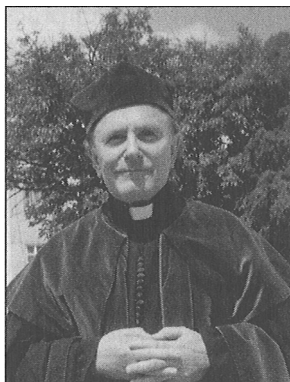
2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIORYS NAUKOWY KS. PROFESORA JÓZEFA KRASIŃSKIEGO

Ks. profesor Józef Krasiński urodził się dnia 21 lutego 1930 roku w Kazimierówce, w powiecie radomskim. W 1955 roku ukończył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu i przyjął święcenia kapłańskie. Zdolny i pracowity, młody duchowny został skierowany przez Władzę Diecezjalną na studia specjalistyczne w zakresie teologii dogmatycznej. Odbił je w latach 1955-58 na Wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Po uzyskaniu tytułu doktora w zakresie teologii dogmatycznej (promotorem był ks. prof. dr hab. Wincenty Granat) w 1958 roku został skierowany do pracy w charakterze prefekta szkół średnich w Radomiu i Sandomierzu. W 1959 roku podjął wykłady w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. Pracę tę spełnia po dziś dzień z wielkim zaangażowaniem. Wykładał teologię fundamentalną, teologię dogmatyczną, teologię ekumeniczną i liturgikę. Obecnie prowadzi zajęcia z teologii dogmatycznej i ekumenizmu, zarówno w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu jak i (od 1992 r.) w Instytucie Teologicznym (związanym z krakowską Papieską Akademią Teologiczną) w Sandomierzu.

W 1987 roku odbyło się na Wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie kolokwium habilitacyjne ks. dr Józefa Krasińskiego. Podstawę kolokwium habilitacyjnego stanowiła rozprawa: *Przez teologiczne cnoty wiary, nadziei i miłości ku cywilizacji miłości* (Sandomierz 1987). Dwa lata później, w 1989 roku, podjął zajęcia z teologii fundamentalnej na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, otrzymując stanowisko adiunkta. W następnym roku został mianowany na stanowisko docenta oraz powierzono mu stanowisko kierownika Katedry Apologetyki Porównawczej. W 1993 roku ks. doc. dr hab. Józef Krasiński został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Wtedy też objął stanowisko kuratora specjalności apolo-

getycznej na Wydziale Teologicznym ATK. Zwieńczeniem kariery naukowej było uzyskanie tytułu profesora nauk teologicznych. Tytuł ten ks. prof. Józef Krasiński otrzymał z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w listopadzie 1998 roku.

W czasie swojej pracy naukowo-dydaktycznej w ATK nie ograniczał się jedynie do prowadzenia badawczej pracy naukowej, ogłaszania publikacji naukowych oraz dydaktyki. Chętnie i ze znanstwem rzeczy włączał się w różne prace i inicjatywy naukowe. W latach 1990-94 ks. prof. Józef Krasiński przewodniczył pracom międzywydziałowego zespołu pracowników naukowych, współpracującemu z Université des Sciences Humaines de Strasbourg. Zespół ten przygotowywał materiały do kolejnych tomów RIC (Repertoire Bibliographique des Institutions Chrétiens). Był członkiem różnych komisji uczelnianych w ATK, m.in. członkiem teologicznej komisji oceniającej roboczą wersję Katechizmu Kościoła katolickiego. Zaangażowanie i wysokie kompetencje naukowe ks. prof. Józefa Krasińskiego znalazły uznanie w oczach jego przełożonych. W 1992 roku otrzymał wyróżnienie Pontificia Academia Mariana Internationalis. Kilkakrotnie był odznaczany Nagrodą Rektorską; w 1999 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej, zaś w 2000 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zainteresowania naukowe ks. prof. Józefa Krasińskiego są wielorakie i bardzo bogate. Dysponuje mentalnością człowieka Renesansu. Jako doskonały znawca historii teologii potrafi z łatwością odczytywać jej meandry i aplikować jej rozumienie do współczesności. W swoich historyczno-porównawczych badaniach teologicznych skupił się na dziejach myśli teologicznej, ze szczególnym uwzględnieniem momentu ekumenicznego. Z ogromnym wycuciem aktualności problematyki podejmuje kwestię fenomenu religijnego w ujęciu podmiotowym. Tym samym uwydatnia religijny wymiar człowieka i jego natury, dowodząc, że *homo sapiens* to właściwie *homo religiosus*. Przedmiotem naukowych zainteresowań ks. prof. Józefa Krasińskiego jest zagadnienie Magisterium Kościoła, zarówno w wymiarze treści nauczania jak i samej instytucji. Jako teolog dążący do poznania pełni prawdy nie ukrywa, że Magisterium Kościoła zdarzały się w historii pewne potknięcia. Potrafi z tego wysnuć mądre wnioski odnoszące się do obecnej rzeczywistości życia świata i Kościoła. Wielką pasją ks. prof. Józefa Krasińskiego jest wykazywanie niesprzeczności, a wręcz przeciwnie – głę-

bokiej harmonii – pomiędzy *fides* a *ratio*. W tym duchu śledzi i dokumentuje relacje teologii i nauk przyrodniczych (kosmologii, ewolucjonizmu, genetyki). Ogólniej biorąc, głównym przedmiotem naukowych badań teologicznych ks. prof. Józefa Krasińskiego jest antropologiczno-humanistyczna dymensja chrześcijaństwa.

Ks. prof. Józef Krasiński był promotorem i recenzentem licznych rozpraw doktorskich i prac magisterskich. Obecnie pod jego kierunkiem przygotowuje swoje prace 8 doktorantów i ponad 120 magistrantów.

Znaczące miejsce w naukowym dorobku ks. prof. Józefa Krasińskiego zajmują sympozja naukowe. Był organizatorem licznych spośród nich, w tym dwóch sympozjów ogólnowydziałowych w ATK (w 1995 i 1998 r.). Wielokrotnie przewodniczył obradom sekcyjnym na kongresach i sympozjach naukowych w Polsce i poza jej granicami. Wygłosił liczne wykłady i prelekcje podczas polskich i zagranicznych zjazdów i konferencji naukowych. Kilkakrotnie wygłaszał wykłady podczas interdyscyplinarnych spotkań naukowych, organizowanych przez Uniwersytet Łódzki i ATK. Wykładał za wschodnią granicą Polski oraz na ogólnościatowej sekcji anglojęzycznej Międzynarodowych Kongresów Mariologicznych i Maryjnych w Saragossie (1979), na Malcie (1983), w Kevelaer (1987), w Huelvie-Sevilli (1992), w Mödling (1997); na Uniwersytecie w Pittsburghu (1993) i John Hopkins University w Baltimore k. Waszyngtonu (1997). Trudno się więc dziwić, że naukowy biogram ks. prof. Józefa Krasińskiego znalazł się w 24. edycji słownika z Cambridge: *Dictionary of International Biography*, a także w Słowniku Biograficznym: *Współcześni Uczeni Polscy*, t. II, Warszawa 1999.

Od 1980 roku pełnił trojakiemu rodzaju funkcje redaktorskie, przygotowując *Kronikę Diecezji Sandomierskiej* (później, do 1992 r. *Kronikę Diecezji Sandomiersko-Radomskiej*), *Studia Sandomierskie* oraz *Kalendarz Liturgiczny Diecezji Sandomiersko-Radomskiej* (ten ostatni do 1992 r.).

Ks. prof. Józef Krasiński był członkiem Komisji Teologicznej Ogólnopolskiego Synodu Plenarnego, a także przewodniczącym Komisji Teologicznej Synodu Diecezji Sandomierskiej.

Obraz naukowy działalności ks. prof. Józefa Krasińskiego będzie z pewnością bardziej kompletny, jeśli zostanie uwzględnione jego zaangażowanie w prace duszpasterskie. W latach 1977-82

był dyrektorem Wydziału Duszpasterstwa Kurii Diecezjalnej w Sandomierzu. Przez wiele lat pełnił funkcje referenta diecezjalnego w różnych agendach duszpasterskich Kurii Diecezjalnej w Sandomierzu. Jako referent, a następnie dyrektor organizował sympozja i kursy dokształcające dla duchowieństwa. Kierował organizacją grup pielgrzymów podążających do sanktuariów maryjnych. Koordynował akcję duszpasterską związaną z peregrynacją kopii obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej oraz Rekolekcje Orędzia Fatimskiego w diecezji. Obecnie nadal pełni funkcję diecezjalnego referenta ds. ekumenizmu.

Od wielu lat pełni funkcję kapelana Domu Prowincjalnego Zgromadzenia Sióstr Służek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej w Sandomierzu. Od trzydziestu lat udziela się w postudze duszpasterskiej za wschodnią granicą. Jego zaangażowanie duszpasterskie wysoko ceni Władza Kościelna. Przejawem tego jest nadanie tytułu kanonika gremialnego Kapituły Katedralnej Sandomierskiej (1977) oraz prałata tejże Kapituły (1989). W 1994 roku został mianowany dziekanem tej szacownej Kapituły. W 1995 roku otrzymał wyróżnienie w postaci tytułu prałata Jego Świątobliwości. Jako dziekan Kapituły Katedralnej Sandomierskiej organizuje obsługę liturgiczną i kaznodziejską w sandomierskiej bazylice katedralnej.

Niezwykła żywotność, rozliczne naukowe zainteresowania i umiejętność pozyskiwania ludzi dla swoich przedsięwzięć pozwalają żywić nadzieję, że ks. prof. Józef K r a s i ń s k i jeszcze długo będzie owocnie i z pożytkiem działał dla dobra Kościoła i teologii.

Ks. Ignacy Bokwa